

Vec T-279/03

Galileo International Technology LLC a i. proti Komisii Európskych spoločností

„Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Projekt Spoločenstva globálneho systému satelitnej rádiovej navigácie (Galileo) — Ujma, na ktorú sa odvolávajú majitelia ochranných známok a obchodných mien obsahujúcich pojem ‚Galileo‘ — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Neobvyklá a osobitná škoda“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (druhá rozšírená komora) z 10. mája 2006 . . II - 1296

Abstrakt rozsudku

1. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti*
(Štatút Súdneho dvora, článok 21 prvý odsek a článok 53 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1)

2. *Žaloba o náhradu škody — Právomoc súdu Spoločenstva*
(Článok 235 ES a článok 288 druhý odsek ES)
3. *Ochranná známka Spoločenstva — Aproximácia právnych predpisov — Ochranné známky — Výklad nariadenia č. 40/94 a smernice 89/104 — Právo majiteľa ochrannej známky namietat' neoprávnené používanie jeho ochrannej známky — Označenie zhodné alebo podobné ochrannej známke*
[Nariadenie Rady č. 40/94, článok 9 ods. 1 písm. b); smernica Rady 89/104, článok 5 ods. 1 písm. b)]
4. *Mimozmluvná zodpovednosť — Používanie označenia na označenie projektu inštitúciou Spoločenstva*
(Článok 288 druhý odsek ES)
5. *Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky*
[Článok 288 druhý odsek ES; nariadenie Rady č. 40/94, článok 9 ods. 1 písm. b); smernica Rady 89/104, článok 5 ods. 1 písm. b)]

1. Podľa článku 21 prvého odseku a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ako aj článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné preto, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obranu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe.

známkach, nemožno vyhlásiť za nepripustné na základe skutočnosti, že žalobca neposkytol upresnenia vnútroštátnych právnych úprav, ktorých porušenie sa uvádza. Odkaz na článok 5 ods. 1 písm. b) smernice sa totiž musí považovať za dostatočne jasný a presný, keďže toto ustanovenie pristupuje k harmonizácii pravidiel týkajúcich sa práv z ochranných známk, definuje výlučné právo, ktoré požívajú majitelia ochranných známk v Spoločenstve, a nebolo spochybnené, že bolo prebraté do vnútroštátneho práva v členských štátoch, v ktorých sú uvedené ochranné známky zapísané.

Pokiaľ ide o žalobu smerujúcu k získaniu náhrady škody údajne spôsobenej inštitúciou Spoločenstva, dôvody založené na nerešpektovaní práv vyplývajúcich z národných ochranných známk zapísaných v členských štátoch Spoločenstva tak, ako sú stanovené v článku 5 ods. 1 písm. b) smernice 89/104 o ochranných

Naopak, keďže článok 5 ods. 2 a 5 smernice sa obmedzuje na umožnenie členským štátom upraviť zosilnenú

ochranu ochranných znáмок s dobrým menom, dôvod založený na porušení tohto ustanovenia treba vyhlásiť za neprípustný, ak v žalobe nie sú uvedené údaje, pokiaľ ide o konkrétne dobré meno dotknutých ochranných znáмок a spôsoby ochrany vyplývajúce z jednej alebo druhej vnútroštátnej právnej úpravy, na ktoré sa odvolávajú.

Okrem toho, pokiaľ ide o ochranné známky zapísané v tretích krajinách, odkaz na smernicu nemôže nahradiť absenciu upresnenia povahy a rozsahu práv z ochrannej známky údajne vyplývajúcich z dotknutých právnych úprav mimo Spoločenstva.

(pozri body 36, 40 — 42, 44, 45)

2. Z článku 288 druhého odseku ES a článku 235 ES vyplýva, že súd Spoločenstva má právomoc uložiť Spoločenstvu akúkoľvek formu náhrady škody, ktorá je v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, vrátane, ak sa to javí v súlade s týmito

zásadami, náhradu v naturálnej forme a v prípade potreby tiež formou príkazu tak urobiť alebo neurobiť.

V tejto súvislosti jednotná ochrana priznaná majiteľovi národnej ochrannej známky v rámci Spoločenstva v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 89/104 o ochranných známkach, podľa ktorého taká ochranná známka oprávňuje svojho majiteľa „zabrániť všetkým tretím osobám“ ju používať, vyplýva zo všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov v zmysle článku 288 druhého odseku ES. Smernica 89/104 totiž smeruje v oblasti ochranných znáмок k tomu, aby zapísané národné ochranné známky požívali vo všetkých členských štátoch rovnakú ochranu, a jej článok 5 ods. 1 pristupuje k harmonizácii predpisov týkajúcich sa práv z ochrannej známky v rámci Spoločenstva. Navyše nariadenie č. 40/94 o ochranných známkach spoločenstva, ktoré podľa článku 249 druhého odseku ES je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, vo svojom článku 98 ods. 1 stanovuje, že ak súdy pre ochranné známky Spoločenstva zistia, že odporca porušil ochrannú známku Spoločenstva alebo hrozí, že ju poruší, vydajú príkaz „zakazujúci odporcovi pokračovať v úkonoch, ktoré ohrozujú alebo by mohli ohroziť ochrannú známku spoločenstva“, a prijímú riadne opatrenia na zabezpečenie dodržiavania tohto zákazu.

Ak je pravda, že jednotná ochrana majiteľa ochrannej známky sa v členských štátoch vykonáva prostredníctvom možnosti danej procesnými pravidlami, na základe ktorých sú vnútroštátne súdy oprávnené vydať rozsudky zakazujúce žalovanému zasahovať do práv z dotknutej ochrannej známky, Spoločenstvo v zásade nemôže upustiť od procesného opatrenia náležiacoho sudcovi Spoločenstva, keď ten má výlučnú právomoc vysloviť sa o žalobe na náhradu škody pripísanej Spoločenstvu.

(pozri body 63 — 67)

3. Ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. b) smernice 89/104 o ochranných známkach a článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 o ochranných známkach spoločenstva podriaďuje ochranu majiteľa ochrannej známky po prvé existencii pravdepodobnosti zámeny vyvolanej najmä zhodnosťou alebo podobnosťou výrobkov alebo služieb pokrytých ochrannou známkou a predmetným označením a po druhé tiež tomu, aby bolo možné využívanie dotknutého označenia tretími osobami kvalifikovať ako „používanie v obchodnom styku“.

Používanie označenia inštitúciou Spoločenstva na označenie projektu Spoločen-

stva môže totiž porušiť uvedené ustanovenia iba vtedy, ak je preukázané, že toto používanie sa týkalo označenia výrobkov alebo služieb podobných alebo zhodných s výrobkami a službami pokrytými uvedenými ochrannými známkami a spadá do kontextu obchodnej činnosti smerujúcej k hospodárskej výhode.

(pozri body 105, 106, 111, 114)

4. Len akty alebo správania, ktoré možno pripísať orgánu alebo inštitúcii Spoločenstva, môžu zakladať mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva. Uvádzaná ujma musí totiž vyplývať dostatočne priamo z vytýkaného správania, t. j. toto správanie musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy. Na druhej strane Spoločenstvu neprislúcha nahradiť každý, aj vzdialený, škodlivý dôsledok správania jej inštitúcií.

Pokiaľ ide o používanie označenia, ktoré bolo použité inštitúciou na označenie projektu Spoločenstva, súkromnými podnikmi, ktoré sa zúčastnili na projekte, vo vzťahu s ich hospodárskymi činnosťami zodpovednosť Spoločenstva nemôže vzniknúť, keďže toto používanie spočíva na voľbe, ktorú tieto podniky urobili samy. Na podniky sa totiž hľadí ako na znalé práva Spoločenstva a práva ochranných znáмок a javí sa primerané

považovať ich vzhľadom na príslušné ustanovenia práva za zodpovedné za ich vlastné správanie na trhu. Z toho vyplýva, že takúto voľbu treba považovať za priamu a rozhodujúcu príčinu údajnej ujmy, pričom prípadné príspevie Komisie k tejto ujme je príliš vzdialené, takže zodpovednosť vyplývajúca pre dotknuté podniky sa môže v súvislosti s Komisiou zamietnuť.

(pozri body 129, 130, 132, 134, 135)

5. Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva môže vzniknúť v prípade, že je škoda spôsobená konaním inštitúcií Spoločenstva, ktorého protiprávnosť sa nepreukázala, pokiaľ sú súčasne splnené podmienky týkajúce sa existencie ujmy, príčinnej súvislosti medzi ujmou a konaním inštitúcií Spoločenstva, ako aj neobvyklej a osobitej povahy pred-

metnej ujmy. Pokiaľ ide o škody, ktoré môžu utrpieť podnikateľské subjekty v dôsledku činnosti inštitúcií Spoločenstva, ujma je neobvyklou, pokiaľ prekračuje hranice hospodárskych rizík, ktoré sú vlastné činnostiam v predmetnom sektore.

V tejto súvislosti ujmu spôsobenú používaním pojmu na označenie projektu inštitúciou Spoločenstva nemožno považovať za prekračujúcu hranice rizík obsiahnutých v používaní rovnakého pojmu ako ochrannej známky, keďže na základe vlastností vybraného pojmu sa majiteľ ochrannej známky dobrovoľne vystavil riziku, že niekto iný môže v súlade s právom, t. j. bez poškodenia ich práv z ochrannej známky, nazvať rovnakým menom takýto projekt.

(pozri body 147 — 150)